

CHANSON NEVEZ

Var sujet ur Filouter en deus tromplet e Hostis.

Var un ton nevez.

ME ho suppli, oll tud yaouanc, da zont da glêvet
Ur son meurbet divertissant a nevez composet,
A zo grêt da un den yaouanc, ur filouter fin,
Mar entetet, ar fêrç plesant a rai deoc'h c'hoarzin.

Arabat eo, compagnenez, ober dioutàn :
Bete re a filouterien so dre ar vro-màn;
Nemet hepqen avertissa an oll hostisien
Da ziouall na zeuint da loja ar filouterien.

An den-mâ a oa brao guisqet, un den a fêçon,
Me sonch din e voa guinidic demeure a Leon :
Squis e voa er guær, re vaguet, meur a hini so,
M'en deus laqet en e speret mont da reded bro.

E Montroulez hac e Guengamp, e Treguer eo bet,
E Sant-Malo, hac e Dinan, hac e Sant-Briec ;
Partout oa o clasq e fortun, o pòursu e chanç,
Arc'hant en doa casset gantàn bars en abondanç.

Baleet en deus bete Paris, ar flouter fin;
E yalc'h a so deut da blada souden alafin :
Distroet eo bet d'an Naonet, ha bet e Roazon,
Hac anfin e zeo bet manqet e bourvision.

Evel ma voa bet custumet da ober cher vat,
Evit ar vech e voa maguet calz re dilicat,
E qemeraz effrontiri da c'houlenn loja
Ebars en un hostaliri, n'oa diner gantâ.

Evel ma voa qer brao guisqet, en ty eo antreet :
Bonsoir, emezàn, va hostis, ha me vo lojet ?
Coania fell din em plijadur en ti-mâ fennos,
Hac ivez eva ur banne abars n'em repos.

Servicher, eme an hostis, va mignon antreet,
Servichet e viot a dra certen ar pezh a gueret :
Azeet amâ en ur gador e qichen an tân;
Qemeret ur banne da eva da c'hortos ho coan.

Servichet e oe va mignon eus a guement mad
A zesire e galonic a draou delicat.
Guin Bourdel demeus ar guella, hac ive guin Spago,
Ha liqueur an excellanta tout da vab ar c'hagn.

P'en devoe debret hac evet, c'hoariet e roll,
D'ar plac'h eo deveus lavaret : diservichit an dol;
Tennit ho plajou, boutaillou, ivez ho cueren,
Va c'hassit d'am c'hampr da gousqet d'ur guele qempen.

Amâ e commanças nec'hi brema'n den yaouanc,
Penaus e paeje e hostis, n'en devoa qet arc'hant :
Evet emeus guin, emezàn, ha grêt ameus cher;
Petra rin-me evit paea, n'emeus qet un diner?

Epad an nos en e vele e oa chagrinet,
O sonjal en e baemant, n'alle qet cousqet :
N'allin qet mont eus an ti-mâ certen e nep guis,
Ma ne allân caout ur voyen da baea'n hostis.

Guelit bremâ ar finessa eus ar filouter fin :
Un diou pe deir heur qent an de e yas er jardin,
Buan e zeo bet commancet da doulla an douar,
E vragou en deveus plantet en toul-se ractal.

P'en doa enterret e vragou, e yas en e vele,
N'euze n'em laqas da gousqet da c'hortos an de ;
Gout a rê mad, ar filouter, e teuje aben
Da ober d'an hostis paea ar scot pen-da-ben.

Antronos vintin pa savas evit partial,
Pa ne gave qet e vragou, e commanç crial :
Fors! va mignonet, emezàn; sicour, me ho ped,
Ha va arc'hant ha va bragou a so tout laeret.

An hostis hac an hostises d'an nec'h so pignet ;
Chomet e repos, den yaouanc, petra so c'hoarveet ?
Hac e ve collet ho pragou, se n'en deo netra,
Arabat eo hon decria, ni ya d'e baea.

N'en deo qet hepqen ar bragou am gra chagrinet,
Va oll arc'hant a voa ennàn : me so ruinet.
Beza voa certen en arc'hant hac en aour melen
Daou c'hant scoet, ha pêvar real n'em gave ouspen.

Fouillet e voa bet dre an ty ar servicherien,
Mével, mates, pautr marchossi, bugale oc'h-pen :
En a voa sur oc'h e affer a grie bepret :
Penaus e zia-me d'am c'harter, tout e zôn laeret.

Ententit, emezàn, hostis, bars e bër langach;
Ma na rentit din va bragou, me rei deoc'h domach;
Evidòn me gavo testou, pa vanqfe cant din,
Penaus ne oan qet divragou pa zeuis d'ho ty.

Evidòn-me so den honest, mar deus er c'hontre,
Ne fell qet din ho ruina, pell dioc'h qementse;
Rojt din ur bragou mezer ha cant scoet oc'h pen,
Me bardono deoc'h an anter, ne c'houlennàn qen.

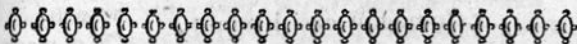
An hostis hac an hostises eus a galon vad
A gont dezàn prest e gant scoet tout en ur yalc'had,
Hac ivez ur bragou nevez eus a vezer Saos;
Ar filous o c'hemer buan, pa voa mad e gaos.

Rei a rejont da zijuni dezàn qent partia;
P'en doa pardonet an anter, o doa joa ountà :
Pront hep sellet en dro dezàn e zeo partiet :
Qenavezo, hostises, emezàn, ar c'henta guelet.

Abars nemeur goude'n hostis o terri ar jardin,
En deus cavet bars en douar bragou ar pautr fin,
Hac én o commanç da grial eus a bouez e benn :
Houmâ so tro ur filouter ! ha me so un azen.

Qement hostis so er vro-mâ a ranqfe donet
Da ober goab eus ac'hanòn; bremâ me so baro tiet :
Collet emeus eta cant scoet, ur bragou mezer,
Ha c'hoas emeus lardet e gof d'am fripon tam laer.

Bremâ e teuàn da avertissa an oll hostisien
Ma tiouallint dre guement-mâ ouz ar filouterien :
Na dleont qet en em facha evit e glêvet,
Din-me va-unan ar goassa, me so goall diet. FIN.

CHANSON

AR C'HORN BUTUN.

O Corn charmant, plijadurus,
Corn carguet a remejou,
Tortillat butun moguedus,
Te so leun a vertuziou !
Te c'heus ar vertuz spicial
Da renta pur ha neat
Demeus va oll humoriou fall
Va empen, va daoulagat.

C'honi, labourerien an douar,
Squis, fatig o labourat,
Taolit ho pal, ho trançh, ho mar.....
Deut da laqat eur c'horniat.
En eur fêçon miraculus
Ho courach prest a gresco,
Dre vertuz ar c'horn moguedus,
Ho corf mad a labouro !

Estomagou casi breinet,
C'houi a deul a dorchadou
Demeus ho peultrinou carguet
Ar c'hlaustr ouc'h ar mogueriou;
Lonqit guinaouadou moguet,
Ho pilou a zissipo,
Hac hoc'h estomac pur rentet,
Evel cleyer a sono.

Ha c'houi, daoulagad coarennet
A red evel diou feunten,
Evel caouennet n'ellit qet
Supporti ar sclêrigen;
Prenit corn butun, liassen,
Fumit, moguedit outo,
Hac evel ouc'h diou stereden
Ho taoulagad a vrillo.

C'houi, pennou teval, chagrinet,
O compren ho maleurieu,
C'houi tud a grandeurieu ar bed,
Hep caout outo remejou,
Sentit ouzin, ha qemerit
Hep morse sonjal enno,
Ho corn, ho putun da fumi,
Ho chagrin a dremeno.

C'houi, espernerien d'an arc'hant,
Ouc'h ar beorien, tud cruel;
C'houi ivez, tud cre, tud puissant,
James ne sonjit mervel.
Famit hac e velot certen
Evel ho poulliou moguet,
Ho puez er bed-mâ dremen
Hoc'h arc'hant n'ho souten qet.

Tortillat butun ravissant,
Pa cuelàn e ludui,
E seblant din guelet patant
Va c'horf trist o consommi.
Pa remerqàn va bouill moguet
O vont pront gant an avel,
E seblant din guelet bepret
Imach va buez mortel.

Tabatieren, arc'h alianç,
Closen, couffr a loustoni,
C'houi oll a lezàn er silanç,
Pa n'ellàn qet ho meuli,
N'oc'h eus qet qen vertuz nemet
Da intra an empennou,
Da derlussennat ar guenet,
Pa guezit a dorchadou.

Evel ouc'h an amann rousset ,
Pe vardos chiminalou ,
Emâ ho fronnellou , merc'het ,
O cueza a veradennou
Eul liqueur , poeson accusus
Var fleurennoù ho qenet
An tenzor-se qer precius
Espernit-én , p'oc'h pedet.

Ne zeus netra qer coant er bed ,
Da zaoulagad ur fumer ,
Evel ur c'horn brao culottet :
Se en rent meurbet fier ,
Pa vez en e zorn un diren ,
Un tam tont , hac ur men-tân ,
Ne alfec'h biqen caout un den ,
Qen occupet eveltân.

Sellit demeus ur fri butun ,
Bepret leun a loustoni
Ha guelit hac én so nicun
A fumerien evelti....
Ur briserez a souill bepred
Godel , piecetezen ;
Ur fumer , bepret so guelit
O scarza neat e biben.

FIN.

